

Фото: rada.gov.ua

Інститут релігійної свободи висловив низку зауважень до законопроекту № 4128, який стосується зміни підпорядкування релігійних громад.

[Експертний коментар IPC](#) з цього приводу спрямовано до Голови Верховної Ради,

керівництва профільного комітету та парламентських фракцій напередодні голосування за проект № 4128, який планується до розгляду вже у четвер, 17 січня.

Правозахисники зауважили, що пропонувані зміни до Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації»:

– не враховують специфіку релігійних громад з фіксованим членством або чіткими вимогами до членства у власних статутах (таких як хрещення, конфірмація, катехізація, обрізання, належність до чоловічої статі, тощо);

– містять неузгоджену термінологію, яка на практиці не спростить процес зміни релігійними громадами підлеглості, а навпаки – може ще більш його ускладнити і заплутати;

– призведуть до неузгодженості процедури реєстрації статутів релігійних організацій обласними державними адміністраціями, з одного боку, та державними реєстраторами, з іншого;

– створять суперечність між чинними статутами релігійних громад і новими положеннями Закону.

Більш того, на думку ІРС, загалом запропонований законопроект № 4128 підхід містить ознаки невиправданого втручання держави у внутрішні справи релігійних громад та може призвести до порушень міжнародних зобов'язань України в сфері гарантування свободи совісті та релігії. Зокрема, занепокоєння у правозахисників

викликає сама ідея нав'язування з боку держави через закон уніфікованих критеріїв визначення членства у всіх релігійних громадах усіх конфесій, порядку прийняття рішень загальними зборами всіх релігійних громад та їх оформлення, що належить до сфери внутрішньої самоорганізації та автономії релігійних громад.

Читайте також: [Реєстрація церков по-новому](#)

Ці зауваження до української влади раніше вже висловлювалися Європейським Судом з прав людини у рішенні 2007 року по справі «Свято-Михайлівська Парафія проти України» (Заява № 77703/01).

“Суд нагадує, що релігійні об’єднання вправі визначати на власний розсуд спосіб, в який вони прийматимуть нових та виключатимуть існуючих членів. Внутрішня структура релігійної організації та норми, що регулюють членство в ній, мають розглядатися як спосіб, в який такі організації виражають їх погляди та дотримуються своїх релігійних традицій. Суд вказує, що право на свободу віросповідання виключає будь-які повноваження держави оцінювати легітимність способу вираження релігійних поглядів”,
– підкреслюється у п. 150

[рішення по цій справі](#)

, яку Україна програла в Європейському Суді.

Нагадаємо, що наприкінці 2018 року [Верховна Рада прийняла як закон проект № 5309](#), який вимагає змінити назву релігійних організацій, які входять до структури релігійного об’єднання, керівний центр якої знаходиться в державі-агресорі.

Підпишіться на сторінку IPC в [Facebook](#) і [Twitter](#) – експертний погляд на законодавство і релігійне життя в Україні та світі.

Інститут релігійної свободи, Київ

www.irs.in.ua